

[Edv. Jensen.]

sig kundskaber ad mange veje, gennem højskoler og andre frie skoler eller ved frie studier. Der bør altså ikke spørges om, hvordan de vordende elever er kommet til kundskaberne, men om, hvorvidt de har så mange kundskaber og en sådan modenhed, at det er rimeligt at optage dem på skolen. Jeg finder det betydningsfuldt, at der hermed gives unge, der i en moden alder kunne ønske at skifte uddannelse, mulighed for at komme i gang med en boglig uddannelse.

Vi kan i vort parti give tilslutning til begge lovforslag, ligesom jeg anbefaler at stemme for alle de til begge lovforslag stillede ændringsforslag.

Helveg Petersen: Det gælder jo for mange uddannelseslove, at man ret klart kan definere målsætningen. Når man skal fastsætte målene for en ingeniøruddannelse, en tandlægeuddannelse eller andre uddannelser af denne karakter, har man et eksakt grundlag at bygge på. Over for læreruddannelsen føler man sig anderledes usikker. Hvad skal læreren kunne? Hvilke emner og områder skal han være fortrolig med? Hvilke metoder skal han kunne beherske? Hvad skal der i det hele taget til, for at en god lærer kan blive resultatet af anstregelserne? Disse spørgsmål må man søge at besvare, når man skal diskutere en læreruddannelseslov, og vi må, samtidig med at man søger at besvare spørgsmålet, hele tiden holde os for øje folkeskolens mangfoldighed — og ikke bare den folkeskole, vi har i dag, vi skal i virkeligheden prøve at forestille os, hvordan folkeskolen vil udvikle sig i de næste 10, 15 og 20 år. Jeg skal ikke spå om, hvor gammel denne lovgivning, der nu står foran gennemførelsen, vil blive. Jeg tør heller ikke sige, om vi har nået en idealløsning, men jeg tror, vi er nået så langt, som vi har kunnet under de nu rådende forudsætninger.

Jeg skal sige nogle enkelte ting om nogle af de ændringer, der er foreslået i lovforslaget. Først om forholdet til universiteterne.

Her er der efter min opfattelse tre sider, vi skal betragte. For det første må der snarest gennemføres en bestemmelse om, at lærereksamen uden videre giver ret til at studere ved universiteterne. Det er rimeligt, at det snart bliver slået fast. For det andet må man se på, hvordan der kan skabes en sammenhæng mellem linjeuddannelsen på seminarierne og universitetsuddannelserne. For det tredje, og det er jo nok det mest perspektivfyldte, må det, som det siges i betænkningen, undersøges, hvordan man inden for universiteternes rammer kan give studerende adgang til at tilegne sig såvel det almene teoretiske grundlag for læreruddannelsen som den særlige pædagogiske uddannelse. Jeg vil gerne som hr. Dupont understrege betydningen af, at der snarest sættes forsøg i gang.

Fagrækken i § 6 har måttet volde mange bryderier. På den ene side skulle vi tilstræbe en beskæring af fagrækken, så der bliver mere tid til fordybelse i bestemte fag, på den anden side har vi måttet se på folkeskolens behov for lærerkræfter i fag, som man kunne frygte ville blive svigtet, dersom den obligatoriske fagrække blev skåret stærkt ned. Jeg tænker her bl. a. på legemsøvelser, formning, sang og musik og håndarbejde. I lovforslaget var disse discipliner anbragt spredt omkring til dels med forskellig vægt, nu er de samlet i ét punkt, og jeg tror, at det er en fordel.

Det er rigtigt, at de musiske fag har været stærkt diskuteret. Hvis man skal vurdere de musiske fags stilling i læreruddannelsen, sådan som de nu vil komme til at tegne sig efter den nye ordning, må man først og fremmest gøre sig klart, at hvert af disse fag kan tages som linjefag. I hvilket omfang de studerende vil vælge disse linjefag, er jo et andet spørgsmål. I det øjeblik undervisningen på disse områder er engagerende og levende, så de unge føler, at den kommer dem ved, tror jeg, at de musiske fag vil få en øget tilslutning fra de studerende.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om faget regning. Jeg finder, at det er ret